

Diumente 4 (A) de Quaresma

Text de l'Evangelí (Jn 9,1-41): En aquell temps, Jesús, tot passant, veié un home que era cec de naixement. Els seus deixebles li van preguntar: «Rabí, qui va pecar perquè nasqués cec: ell o els seus pares?». Jesús respongué: «No ha estat per cap pecat, ni d'ell ni dels seus pares, sinó perquè es manifestin en ell les obres de Déu. Mentre és de dia, nosaltres hem de fer les obres del qui m'ha enviat: però ara s'acosta la nit, quan ningú no pot treballar. Mentre sóc al món, sóc la llum del món». Dit això, escopí a terra, va fer fang amb la saliva, el va estendre sobre els ulls del cec i li digué: «Vés a rentar-te a la piscina de Siloè —que vol dir “enviat”». Ell hi va anar, s'hi rentà i tornà veient-hi.

Els veïns i els qui sempre l'havien vist captant comentaven: «Aquest, ¿no és el qui s'asseia a demanar caritat?». Uns deien: «Sí que és ell». Altres contestaven: «No és pas ell: és un que s'hi assembla». Ell digué: «Sóc jo mateix». Llavors li preguntaren: «Doncs com és que se t'han obert els ulls?». Ell respongué: «Aquell home que es diu Jesús ha fet fang, me l'ha estès sobre els ulls i m'ha dit: ‘Vés a Siloè i renta-t'hi’. Jo hi he anat, m'he rentat i ara hi veig». Li digueren: «On és, aquest home?». Respongué: «No ho sé».

Dugueren als fariseus el qui abans era cec. El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte. També els fariseus li van preguntar com havia arribat a veure-hi. Ell els respongué: «M'ha posat fang sobre els ulls, m'he rentat i ara hi veig». Alguns dels fariseus començaren a dir: «Aquest home que no guarda el repòs del dissabte, no pot venir de Déu». Però altres replicaven: «Com és possible que un pecador faci uns senyals tan prodigiosos?».

I estaven dividits entre ells. Llavors es tornaren a adreçar al cec i li digueren: «I tu, què en dius del qui t'ha obert els ulls?». Ell respongué: «Que és un profeta».

Els jueus no es van creure que aquell home hagués estat cec i hagués arribat a veure-hi. Per això van cridar els pares del qui ara hi veia i els van interrogar: «¿És aquest el vostre fill, el qui segons vosaltres va néixer cec? Doncs com és que ara hi veu?». Els seus pares respongueren: «Nosaltres sabem que aquest és el nostre fill i que va néixer cec. Però com és que ara hi veu i qui li ha obert els ulls, nosaltres no ho sabem. Pregunteu-ho a ell, que ja és prou gran per a poder donar raó de si mateix». Els seus pares van respondre així perquè tenien por dels jueus, que llavors ja havien acordat expulsar de la sinagoga tothom qui confessés que Jesús era el Messies. Per això els seus pares van dir que ja era prou gran i que l'interroguessin a ell mateix.

Llavors van cridar per segona vegada l'home que havia estat cec i li digueren: «Dóna glòria a Déu reconeixent allò que nosaltres ja sabem: aquest home és un pecador». Ell contestà: «Si és un pecador, no ho sé. Però sé una cosa: jo era cec i ara hi veig». Ells insistiren: «Digues què t'ha fet. Com t'ha obert els ulls?». Ell els respongué: «Ja us ho he dit i no me n'heu fet cas. Per què voleu sentir-ho una altra vegada? O és que també vosaltres us voleu fer deixebles seus?». Ells el van insultar i li digueren: «Deixeble seu, ho deus ser tu! Nosaltres som deixebles de Moisès. I de Moisès, sabem que Déu li va parlar, però aquest no sabem d'on és». L'home els contestà: «Justament això és el que em sorprèn. Ell, a mi, m'ha obert els ulls, i vosaltres no sabeu d'on és. Tots sabem que Déu no escolta els pecadors, però sí que escolta els qui el veneren i compleixen la seva voluntat. Mai no s'havia sentit a dir que ningú obrís els ulls d'un

cec de naixement. Si aquest no vingués de Déu, no hauria pogut fer res». Ells li van replicar: «Tot tu vas néixer en pecat, i ens vols donar lliçons?». I el van treure fora.

Jesús va sentir a dir que l'havien tret fora i, quan el trobà, li digué: «Creus en el Fill de l'home?». Ell li va respondre: «I qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?». Li diu Jesús: «Ja l'has vist: és el qui et parla». Ell va afirmar: «Hi crec, Senyor». I el va adorar. Llavors Jesús afegí: «Jo he vingut en aquest món per fer un judici: perquè els qui no hi veuen, hi vegin, i els qui hi veuen, es tornin cecs». Ho van sentir alguns dels fariseus que eren amb ell i li digueren: «¿És que nosaltres també som cecs?». Jesús els contestà: «Si fóssiu cecs, no tindríeu pecat. Però, com que dieu que hi veieu, el vostre pecat persisteix».

«Vés a rentar-te»

Mn. Joan Ant. MATEO i García
(Tremp, Lleida, Espanya)

Avui, quart diumenge de Quaresma —anomenat diumenge “alegreu-vos”— tota la litúrgia ens convida a experimentar una alegria profunda, una joia gran per la proximitat de la Pasqua.

Jesús va ser causa d'una gran alegria per aquell cec de naixement a qui atorgà la vista corporal i la llum espiritual. El cec cregué i rebé la llum del Crist. En canvi, aquells fariseus, que es creien en la saviesa i en la llum, romangueren cecs per la seva duresa de cor i pel seu pecat. De fet, «no es van creure que aquell home hagués estat cec i hagués arribat a veure-hi» (Jn 9,18).

Que n'és de necessària la llum de Crist per a veure la realitat en la seva veritable dimensió! Sense la llum de la fe seríem gairebé cecs. Nosaltres hem rebut la llum de Jesucrist i cal que tota la nostra vida sigui il·luminada per aquesta llum. Més encara, aquesta llum ha de resplendir en la santedat de la vida per atraure'n molts

que encara la desconeixen. Tot això suposa conversió i creixement en la caritat. Especialment en aquest temps de Quaresma i en aquesta darrera etapa. San Lleó el Gran ens exhorta: «Si bé tot temps és bo per a exercitar-se en la virtut de la caritat, aquests dies de Quaresma ens hi conviden de manera més urgent».

Només una cosa ens pot apartar de la llum i de l'alegria que ens dóna Jesucrist, i aquesta cosa és el pecat, el voler viure lluny de la llum del Senyor. Malauradament, molts —a vegades nosaltres mateixos— ens endinsem en aquest camí tenebrós i perdem la llum i la pau. Sant Agustí, partint de la seva pròpia experiència, afirmava que no hi ha res més infeliç que la felicitat d'aquells que pequen.

La Pasqua és propera i el Senyor vol comunicar-nos tota l'alegria de la Resurrecció. Disposem-nos per acollir-la i celebrar-la. «Vés a rentar-te» (Jn 9,7), ens diu Jesús... A rentar-nos en les aigües purificadores del sagrament de la Penitència! Hi retrobarem la llum i tota l'alegria i complirem la millor preparació per a la Pasqua.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«Rep, doncs, la imatge de Déu que vas perdre per les teves males obres» (Sant Agustí)

-

«També nosaltres a causa del pecat d'Adam vam néixer "cecs". El pecat havia ferit la humanitat destinant-la a la foscor de la mort, però en el Crist resplendeix la novetat de la vida i la meta a la qual estem cridats» (Benet XVI)

-

«Sovint Jesús demana als malalts que creguin. Se serveix de signes per curar: saliva i imposició de les mans, fang i ablució. Els malalts intenten tocar-lo 'perquè sortia d'Ell un poder que els guaria tots' (Lc 6,19). Així, en els sagraments, el Crist continua 'tocant-nos' per tal de guarir-nos» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 1.504)